

در هر یک از اتاق‌های منزل یا محل کار مکانهای امن را تعیین کنید این مکان می‌تواند زیر یک میز محکم، یا کنار دیوار داخلی به دور از پنجره باشد.

ستاره‌ها

خاویر هر ناندز بالکاسار
ملقب به چیچارینو
(نخودفرنگی کوچک)

پیروزی مادر برابر آلمان یک پیروزی تاریخی نبود. چون اگر مادر برابر کره و سوئد بازنده شویم، برد آلمان هیچ کمکی که ما نخواهد کرد و ما باید به مکزیک برگردیم. این بازی فقط یک قدم بود، یک قدم مهم مثل بقیه قدم‌هایی که باید برداریم.

ارزایی

تلویزیون گزینه‌ای جز عادل ندارد

شهروند | تقریباً یک هفته از شروع ویژه برنامه جام جهانی (جام ۲۱) عادل فردوسی پور می‌گذرد. دیگر برنامه روتین شده و کمتر میهمان‌های هیجان‌انگیز و غیر تکراری به برنامه دعوت می‌شوند. البته شاید عادل میهمانان ویژه‌اش را نگه داشته تا در روزهای مهم و بازی‌های ایران رو کند. همان‌طور که در روز بازی ایران و مراکش، ساموئل اتومیهیهمان برنامه‌اش بود.

بازی را پخش می‌کنید یا نه؟

حالا شایعاتی هر روز در فضای مجازی درباره پخش بازی‌های ایران مطرح می‌شود و دست‌به‌دست میان مردم می‌چرخد. این که ایران حق پخش بازی‌ها را نخریده است را نمی‌توان کتمان کرد. هیچ کدام از خبرنگاران و گزارشگران ایران در روسیه نمی‌توانند به دور زمین بروند و مصاحبه‌های اختصاصی بگیرند. یا بازی‌ها را گزارش کنند و این موضوع نمی‌تواند بی‌دلیل باشد. انگار دولت هم مانند مردم کفگیرش ته دیگ خورده و دیگر پولی ندارد تا بتواند بازی‌ها را پخش کند. حداقل نمی‌تواند از هزینه‌ای که کرده گزارشگر و خبرنگار به روسیه فرستاده، استفاده کند. خبرنگاران و گزارشگران در روسیه سرگردان مانده‌اند، نه می‌توانند بازی‌ها را از آن جا مستقیم گزارش کنند و نه حتی می‌توانند در بازی‌های کشور خودمان کنار زمین و کنار تیم ملی باشند و بعد از آن مصاحبه‌های اختصاصی بگیرند. الان که حدود یک هفته از جام جهانی گذشته و یک بازی از ایران پخش شده، هیچ گزارشگری در زمین بازی گزارش زنده نداشته و هیچ خبرنگاری هم ارتباط مستقیم با بازیکنان داخل زمین نداشته است. در برنامه‌های عادل فردوسی پور هم هنوز هیچ توضیح کاملی در این باره داده نشده است، اما کیفیت پخش تلویزیونی بسیاری از مسابقات به حدی پایین است که بیننده را به این فکر وامی‌دارد که این بازی از تلویزیونی دیگر دیده شده است. البته این سوالی است که بهتر است مسئولان تلویزیون یا حتی عادل فردوسی پور به آن پاسخ دهند.

گزارشگری بازی‌ها

در این مدتی که از جام جهانی گذشته است همه بازی‌ها از شبکه سه سیما پخش شده است و در عین حال شبکه ورزش سیما پخش بازی‌های لیگ جهانی والیبال را پوشش می‌دهد. شاید در ابتدا قرار بر تقسیم کردن بازی‌های جام جهانی میان شبکه سه و شبکه ورزش بود اما حالا که چند روزی از این رویداد گذشته است خبر از این تقسیم‌بندی نیست. بازی ایران و مراکش را عادل فردوسی پور گزارش کرد که شاید اکثریت مردم هم با این کار موافق بودند. بیشتر مردم ایران دوست دارند بازی‌ها را عادل گزارش کند تا گزارشگران دیگری که شاید خیلی تسلط ندارند. اما باید این را بدانیم که غیر از عادل گزارشگران دیگری هم هستند که مردم از گزارش‌هایشان لذت می‌برند و دوست دارند صدای آنها را هم بشنوند. مثلاً مزدک میرزایی گزارشگری حرفه‌ای است که خیلی کم پیش آمده در حاشیه باشد یا سوئی‌های بزرگ در اجراها و گزارش‌هایش داشته باشد اما او به عنوان نفر اصلی یک برنامه ویژه ندیده‌ایم. البته این خوب است که بازی‌های مهم را برای گزارش کردن به او می‌دهند. مثل بازی مکزیک و آلمان که مزدک به خوبی از پس گزارش آن برآمد و یک گزارش جذاب را برای یک بازی شگفت‌آور ارائه داد.

دوز عادل تلویزیون بالاست

این روزها هر موقع که زمان پخش بازی‌های جام جهانی است، وقتی تلویزیون رازی شبکه سه تنظیم می‌کنیم یا صدای عادل را می‌شنویم یا تصویرش را می‌بینیم، البته که بعضی‌ها هم دیگر به این میزان حضور عادل فردوسی پور در تلویزیون اعتراض دارند. شاید عادل همان یک شب در هفته کافی بود اما به نظر می‌رسد جایگزین بهتری هم برای عادل در صداسیما برای ویژه‌نامه جام جهانی نداشته‌ایم.

آن روی سکه غرور و افتخار. هواداران آلمان، در حال دیدن بازی تیمشان در ورزشگاه لوئیزیکی مسکو، سرخورده از شکست تیمشان در بازی برابر مکزیک. نیبال هانکه-رویتزر

جادوگر آرژانتینی با حرف و حدیث‌های زیادی دست و پنجه نرم می‌کند

مسی، یک شمشیر تیز بدون سپاه

بدهد. اما آیا گل نشدن پنالتی او شانس بود؟ گفته‌های دروازه‌بان ایسلند البته آمار چیز دیگری می‌گویند. مسی، در طول دوران بازیگری خود، در مقایسه با دیگر ستارگان هم‌عصر، در به ثمر رساندن ضربات پنالتی آمار جالبی نداشته است. ۱۰۷ ضربه پنالتی زده که از میان آنها ۲۵ گل را از دست داده است. ۷۶.۶ درصد موفقیت در زدن گل. آماری پایین تر از کریستیانو رونالدو، ابراهیموویچ و کلوانی که همه آنها بیش از ۸۰ درصد از پنالتی‌هایشان را به تور دروازه‌چسبانده‌اند.

هانس تور هالدورسون دروازه‌بان ایسلند که پنالتی مسی را مهار کرد، بعد از بازی در همین مورد گفت: «من با گرفتن پنالتی مسی تکلیفم را به خوبی انجام دادم. من روی مسی مطالعه و تمرین زیادی کردم و می‌دانستم که چه اتفاقی می‌افتد. من ذهن او را خواندم و احساس کردم که او توپ را به کجا خواهد زد.»

به نظر می‌رسد هالدورسون راست می‌گوید. او این کار را انجام داد.

مسی و کلاغ‌های خرابکار صهیونیست

در روزهایی که اغلب رسانه‌های آرژانتینی ایمان دارند که تضعیف مسی، تضعیف تیم ملی خودشان است، لاشخورهای صهیونیست گریزی به عدل‌پرگاری بازی تدارکاتی بین آرژانتین و رژیم صهیونیستی زده‌اند. وزیر جنگ رژیم صهیونیستی اعلام کرده: «از دست دادن پنالتی توسط مسی به همه نشان داد که آنها چقدر به بازی در برابر ما احتیاج داشتند.»

ادعایی گراف از یک جاینتاکر که برای رد آن نیازی نیست شما کارشناس فوتبال باشید. کافی است تنها رد پای صهیونیست‌ها در فضای مجازی را دنبال کنید تا ببینید آنها از جشنواره فوتبالی که خودشان سال‌هاست توان حضور واقعی در آن رانداشته‌اند، چگونه دنبال گرفتن ماهی از آب گل‌آلود هستند.

انگیزه همه چیز نیست

مسی، همان روز نخست که پای به روسیه گذاشت، در مصاحبه خود اعلام کرد که با اشتیاق بسیار زیاد به روسیه آمده است. او گفت که حاضر است توپ‌های طلایی‌اش را با قهرمانی در جام جهانی عوض کند. او گفت که انگیزه زیادی برای کسب جام دارد. اما این حرف‌ها از سوی ستاره آبی سلسسته به نظر کافی نمی‌رسد. شاید خورخه سمپائولی، که خیلی‌ها او را در قد و قواره نیمکت آرژانتین نمی‌دانند، باید به فکر یک استراتژی جدید باشد. یک شوک به هم‌تیمی‌های مسی که به آنها بفهماند راه موفقیت آرژانتین، از لیونل می‌گذرد.

نقطه پنالتی، پاشنه آشیل جدید جادوگر
مسی، بهترین گلزن تاریخ باشگاه بارسلوناست. ستاره تیم ملی آرژانتین است و همه درها باید بر پاشنه او بچرخد. اما این باعث تعجب است که ضربات پنالتی به او روی خوش نشان نمی‌دهند. رقیب سنتی او با استفاده از یک ضربه پنالتی توانست خود را در نخستین مصاف، آن هم با تیم قدر قدرت اسپانیا، سه گل کند، اما مسی در بازی برابر غول‌های تنومند ایسلند، در دقیقه ۶۴، ضربه پنالتی‌اش را که آگوستو به دست آورده بود، به سمت راست دروازه و به دست‌ان هالدورسون کوبید تا بزرگترین شانسش برای زدن نخستین گل خودش در جام را از دست

از مسی حمایت درست را به عمل نمی‌آورند.

مارادونا: من هم مثل مسی بودم

اسطوره بزرگ آرژانتینی‌ها هم به کمک مسی آمد و به دفاع از او پرداخت. مارادونا هم مثل کرسپو اعتقاد داشت که مسی در بازی برابر ایسلند یک جنگ‌جوی تنها بود و وقتی دو سه نفر را در پیل می‌کرد، کسی نبود که به کمک او بیاید. مارادونا گفت: «هن هم پنالتی‌اش را به در دادم. مسأله این نیست، باید مسی را کمک کنند.»

مارادونا هم درست می‌گوید، لیونل به کمک هم‌تیمی‌هایش نیاز دارد. اگر آنها به مسی توپ نرسانند و با او همپا نشوند، از او یک مبارز تنها خواهند ساخت که بی‌خود و بی‌جهت خودش را به در و دیوار می‌کوبد. آنها توانایی این را دارند که از مسی یک دون‌کیشوت بسازند، اما برای خودش، برای اعتبارشان و برای کشورشان بهتر است که توانایی‌هایشان را در راه قهرمان کردن آرژانتین و لیونل مسی خرج کنند.

مهرنوش گرکانی

روزنامه‌نگار

در روزهایی که کریستیانو رونالدو، رقیب اصلی لیونل مسی در نمایش بزرگ فوتبال در دنیا، هت تریک می‌کند و بار خود را برای عنوان آقای گلی جام جهانی ۲۰۱۸ می‌بندد، جادوگر آرژانتینی با حرف و حدیث‌ها و مشکلات زیادی دست و پنجه نرم می‌کند. حالا روسیه آخرین نقطه از زمین برای لیونل است تا بتواند به رویای پایانی برای خودش و کوه افتخاراتش چنگ بزند: موفقیت در کسب جام بزرگ. موفقیتی که در سال ۲۰۱۴ آنها در یک قدمی‌اش بودند، اما به آن نرسیدند. رویای بزرگ طرفداران آرژانتین در گوشه و کنار دنیا و در همین ایران خودمان. یک ماموریت سخت که بعد از تساوی برابر ایسلند سخت‌تر هم شده. اما مسی و آرژانتین با چه داستان‌هایی دست‌به‌گریبانند؟

مسی، مارادونا نیست. او هیچ وقت به تنهایی برنده جام جهانی نخواهد بود

هرنان کرسپو، بازیکن سابق تیم ملی آرژانتین و یکی از بهترین مهاجمان جهان، در آخرین اظهار نظر خود اعلام کرده که لیونل مسی، با وجود همه توانایی‌هایش نمی‌تواند مانند مارادونا باشد و به تنهایی آرژانتین را قهرمان کند. او به کمک هم‌تیمی‌هایش نیاز زیادی دارد. مسی یک پدیده است که نیاز به حمایت از طرف هم‌تیمی‌هایش دارد. مثل اتفاقی که در بارسلونا برای او افتاد. اما در تیم ملی، دی‌ماریا حتی یک بار هم نتوانست از حرف‌هایش عبور و مسی را تغذیه کند.

مسی، در روزی که آرژانتین با تساوی یک بر یک در برابر ایسلند متوقف شد، ۱۱ ضربه به چارچوب زد که هیچ کدام از آنها گل نشد. در عین حال، کرسپو معتقد است هافبک‌ها

حاشیه

دست خدا یادآور ویدیویی

در میان همه لحظاتی که فردوسی پور و دوستان روی آنتن داشتند، بعد از بحثی که با حمیدرضا صدر درباره کمک‌داور ویدیویی در گرفت، عادل تلویحا نارضایتی خود را از این تکنولوژی اعلام کرد. اشاره به حس نبود استقلال داور و وقفه در بازی به عنوان عوامل نجسب این سیستم، ما را بر آن داشت که نظرات تعدادی از چهره‌های بزرگ فوتبال دنیا را در این مورد کنار هم قرار دهیم. فردوسی پور در پایان این نکته را اعلام کرد که به این فکر کنید که اگر در جام جهانی ۱۹۸۶ این تکنولوژی وجود داشت، گل دست خدای مارادونا مردود اعلام می‌شد. اما مارادونا در مصاحبه با روزنامه سان لندن جواب عادل را هم داده است:

دیه‌گو مارادونا اگر در آن بازی کمک‌داور ویدیویی وجود داشت، اتفاق خاصی نمی‌افتاد. من، آرژانتین و خدای برابر کمک‌داور ویدیویی هم‌بازی می‌کردیم.

جان لوبیجی بوفون فقط آشغال‌ها، به‌در دخورها و آنهایی که قلب کثیفی دارند از این تصمیم‌ها برای فوتبال می‌گیرند.

ماسیمیلیانو آلگری کمک‌داور ویدیویی برای فوتبال مناسب نیست. با این وضع فوتبال شبیه به بیسبال آمریکایی شده است. ۱۰ ساعت در استادیوم تخمه و بادام‌زمینی می‌خوریم و هر ۱۵ دقیقه یک حمله می‌بینیم، این دیگر چه وضعیتی است؟!

توماس مولر وقتی صبح‌ها سر کار می‌روی، اغلب نخستین چیزی‌هایی که درباره آن صحبت می‌کنند این است که دیدی دیشب چی شد؟ این چه پنالتی‌ای بود؟! همین صحبت‌ها با وجود کمک‌داور ویدیویی هم هنوز وجود دارد. این فقط یک ابزار خوب برای داور است.

آرسن ونگر همه بازی‌های بزرگ در فصل اخیر انگلستان با تصمیم‌های قطعا اشتباه دآوری همراه بود که می‌شد با کمک داور ویدیویی جلوی آن را گرفت؛ مثل بازی منچستر و لیورپول. کمک‌داور ویدیویی به عدالت کمک خواهد کرد.

پ گواردیولا من فکر می‌کنم کمک‌داور ویدیویی در همه جای دنیا و در همه بازی‌ها باید به کمک داور بیاید. فوتبال امروز بسیار سریع و پرشتاب شده است.